

[Pilgaard Andersen]

henblik på at få afklaret, hvorvidt en ændring i et cirkulære kan forringe en borgers retsstilling i forhold til loven?»

Begrundelse

Man må nok sætte spørgsmålstejn ved, om socialministeren ved et cirkulære kan binde et socialt udvalg til at træffe en bestemt afgørelse, og om socialministeren ved en cirkulæreændring kan forringe en borgers retsstilling i forhold til loven, som det er sket i Odense kommune, hvor en enlig mor med 3 børn har fået forringet sin økonomiske situation.

Da kommunerne har selvstyre, er socialministeren ikke overordnet myndighed i forhold til de sociale udvalg og kan derfor ikke blande sig i deres administration af bistandsloven.

Der findes i bistandsloven ikke regler, der giver socialministeren bemyndigelse til administrativt at fastsætte bindende regler for de sociale udvalg, jfr. § 37 i bistandsloven.

Besvarelse (25/3 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Indledningsvis bemærkes, at det forudsættes, at det nævnte kontanthjælpscirkulære er socialministeriets cirkulære af 25. oktober 1980 om kontanthjælp efter bistandsloven.

Når spørgeren i begrundelsen for sit spørgsmål har anført, at socialministeren ikke er overordnet myndighed i forhold til de sociale udvalg og derfor ikke kan blande sig i kommunernes administration af bistandsloven, beror dette på en misforståelse. Det fremgår således udtrykkeligt af bistandslovens § 14, at socialministeren er øverste administrative myndighed vedrørende social bistand og fastsætter almindelige regler om behandling af sager efter denne lov. Dette indebærer bl.a., at socialministeren kan udsende administrative forskrifter i forbindelse med lovens gennemførelse, som ikke har karakter af bindende retsregler, men som giver vejledning retningslinjer med hensyn til lovens forståelse og anvendelse.

Derimod er det korrekt, at der ikke i bistandsloven er adgang for socialministeren til at ændre den enkelte konkrete afgørelse truffet af en kommune. Sådanne konkrete afgørelser vil derimod normalt kunne indbringes

for amsankenævnet eller den sociale ankestyrelse.

Når spørgeren i sin begrundelse henviser til en konkret sag fra Odense om hjælp til en enlig mor, skal jeg henlede opmærksomheden på, at der af socialministeriet den 13. marts 1981 er udsendt en cirkulæreskrivelse om bl.a. fradrag i kontanthjælp efter bistandsloven for børnebidrag og det særlige børnetilskud, som vil bevirke en lempelse af udmålingsreglerne for enlige mødre.

Det tilføjes, at det principielle spørgsmål om forholdet mellem bistandsloven og de cirkulærer, der er udsendt i tilknytning hertil, på den givne foranledning er drøftet med justitsministeriets lovafdeling, men at der ikke er planer om at forelægge kontanthjælpscirkulæret for lovafdelingen.

Spm. nr. 785

Til *ministeren for skatter og afgifter (17/3 81)* af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren overveje at foreslå afgiftsfrigørelse for energibesparende udstyr til biler?»

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende for den 16. marts fordyres energibesparende udstyr til biler gennem de eksisterende afgifter så meget, at importører opgiver at indføre biler med dette udstyr.

Udstyret, som vil spare fra 10 til 27 pct. af benzinforbruget, koster kun 1.209 kr. pr. bil. Men på grund af afgifterne fordyres det til 3.383 kr., hvorfor man skal køre i en sådan bil i fra 3 til 5 år, før besparelsen er opnået.

Besvarelse (24/3 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lyketoft):

I henhold til registreringsafgiftslovens paragraf 8 beskattes biler på grundlag af den almindelige pris ved salg til bruger her i landet, inkl. udstyr, som leveres med køretøjet.

En række faktorer influerer på en bils benzinøkonomi, heriblandt konstruktioner og udstyr som f. eks. termostatstyrede ventilatorer, stålradialdæk (i stedet for fast kølervinge og almindelige dæk), motormæssige ændrin-